

forudsætter en nøje og grundig behandling af et lovforslag her i Folketinget. Når den er tilendebragt til sin tid, vil man derefter kunne sende et forslag til folkeafstemning. Tidspunktet kan jeg derfor ikke gå nærmere ind på på nuværende tidspunkt, og regeringen følger som sagt meget nøje udviklingen på dette område og har jo givet til kende, at en folkeafstemning om euroen vil finde sted forud for næste folketingsvalg.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger. Hr. Keld Albrechtsen har spurgt, om aktioner kræver FN-mandat. Og hertil må jeg sige, at ja, operationer, anvendelse af militær magt i forhold til f.eks. et problem som det i Kosovo eller i Bosnien eller andre steder vil som den helt overvejende hovedregel kræve et FN-mandat.

Jeg vil gerne henvise til den redegørelse, som i går blev offentliggjort, som DUPI har stået for, og som indeholder en meget grundig gennemgang af det begreb, der hedder den humanitære intervention. Det fremgår af DUPI-rapporten, at man kan forstille sig tilfælde, hvor det ud fra moralske, humanitære synspunkter er legitimt at foretage en intervention, uden at der foreligger et klart FN-mandat. Det er det standpunkt, regeringen har forfægtet, og det er det fortsat. Det følger jo af Amsterdamtraktaten, at EU's aktioner skal være i overensstemmelse med principperne i FN's pagt, men det følger altså også af udviklingen i folkeretten, at der kan være situationer, hvor det er legitimt at anvende som en nødudgang, som det står i DUPI-rapporten, at gå ind i militær intervention, uden at der foreligger et klart FN-mandat.

Jeg må meget opfordre til, at man beskæftiger sig med den meget lødige og nuancerede fremstilling af dette problem, som gives i DUPI's seneste rapport, som er offentliggjort i går.

Om regeringskonferencen vil jeg kun sige yderligere, at den danske regering hele tiden har haft det standpunkt, at den bør være smal. Og hvorfor? Fordi vi frygter, at hvis regeringskonferencen beskæftiger sig med mere vidtløftige ting som f.eks. som foreslået af Kommissionen at opdele Amsterdamtraktaten i en såkaldt mere principiel og en såkaldt mere teknisk del, vil det tage de kloge jurister 10 år at gøre det færdigt, og det vil blive en bremse for udvidelsen. Det ønsker vi ikke. Vi ønsker en smal regeringskonference, men vi må samtidig sige, at reglerne for en regeringskonference jo er sådan, at alle emner kan tages op på en regeringskonference; det har medlemsstaterne ret

til, og derfor er vi ude af stand til at sige, at vi kan garantere, at der ikke kommer flere spørgsmål på. Jeg er ude af stand til at sige, at jeg kan udelukke, at der kommer andre spørgsmål på. Det lader sig ikke gøre. Men vi følger målet en smal regeringskonference netop for at berede vejen for udvidelsen. Vi ønsker en hurtig udvidelse.

Jeg glæder mig over her i dag i december måned 1999 at kunne sige, at med hensyn til mange af de forudsigelser, der blev gjort i 1997 her i Folketinget, da vi havde en tilsvarende debat, i øvrigt efter Luxembourgtopmødet, er udvaldsdiskussionen kommet så meget længe. Dengang sagde talsmændene for Enhedslisten, for SF, og jeg kan ikke huske, om det også gjaldt for Dansk Folkeparti, at de beslutninger, vi sådan her enten ville træffe eller traf ved Luxembourgforliget, ville blokere for, at alle de ti østeuropæiske lande kunne komme i egentlige forhandlinger med EU. Det har heldigvis vist sig at være forkert. Vi kommer til at træffe beslutninger i Helsinki, som netop åbner for, at vi kan føre forhandlinger med alle de central- og østeuropæiske lande. Det er meget tilfredsstillende.

Så spørger hr. Keld Albrechtsen om, hvordan regeringen ser på at holde en folkeafstemning om det smalle regeringskonferenceresultat, og der må jeg sige, at bliver det den smalle regeringskonference, der tager stilling til antallet af kommissærer, til stemmевægte, til anvendelse af kvalificeret flertal, så er der ingen anledning til at gennemføre en folkeafstemning. Der er i hvert fald under ingen omstændigheder spørgsmål om § 20, og regeringen har ingen planer om, hvis det bliver et resultat af den type, at lægge op til, at der skal afholdes en folkeafstemning.

Vi holdt ikke folkeafstemning, da vi ændrede antallet af kommissærer, da Sverige, Finland og Østrig blev medlemmer. Vi holdt ikke folkeafstemning, fordi vi ændrede reglerne for kvalificeret flertal ved flere lejligheder. Vi holdt ikke folkeafstemning, fordi der blev ændrede stemmевægte i Ministerrådet. Så det ligger helt klart, at det er der ikke nogen nødvendighed for, og jeg heller synes ikke, det er hensigtsmæssigt at gøre det.

Derimod er det klart, at folkeafstemninger skal vi have, hvis vi på nogen måde ønsker at gøre op med – hvis der er flertal for her i Folketinget, at vi skal gøre op med – et eller flere af forbeholdene. Det ligger fuldstændig soleklart.